

ارزیابی خسارت کرم ساقه‌خوار برنج بر ارقام مختلف برنج

Chilo suppressalis Walker (Lepidoptera: Pyralidae)

مهرداد عموقانی طبری^{*}، حسن قهاری^{**} و فرامرز علی‌نیا^{***}

چکیده

به منظور ارزیابی خسارت کرم ساقه‌خوار برنج (*Chilo suppressalis* Walker)، آزمایشی با دو عامل (سه رقم برنج و پنج روش سپاشی) در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی به صورت فاکتوریل انجام شد. داده‌برداری برای بوته‌های دارای جوانه مرکزی خشک شده و خوش‌های سفید شده و میزان عملکرد انجام شد. برای این منظور از هر کرت تعداد پنج بوته کامل به صورت تصادفی انتخاب و ارزیابی شد. اثر واریته و تعداد دفعات سپاشی بر متغیرهای مختلف (به غیر از عملکرد) معنی‌دار بود ($P \leq 0.01$). درصد جوانه مرکزی خشک شده و خوش‌های سفید شده در سال اول بیشتر از سایر سال‌ها بود. درصد جوانه مرکزی خشک شده و خوش‌های سفید شده و کاهش عملکرد در رقم طارم محلی نسبت به سایر ارقام بیشتر بود ($P \leq 0.05$). در طی سه سال آزمایش میانگین درصد جوانه مرکزی خشک شده و خوش‌های سفید شده به ترتیب $1/34$ و $2/49$ و کاهش عملکرد نسبت به شاهد $12/20$ کیلوگرم در هکتار برآورد شد. ضرایب همبستگی درصد جوانه مرکزی خشک شده با عملکرد -0.37 و بین خوش‌های سفید شده با عملکرد -0.35 بود ($P \leq 0.01$). رقم طارم محلی نسبت به ارقام خزر و نعمت از نظر خسارت‌های ناشی از کرم ساقه‌خوار برنج حساس‌تر بود.

کلمات کلیدی: برنج، جوانه مرکزی خشک شده، خوش‌های سفید شده، کرم ساقه‌خوار برنج

* - عضو هیأت علمی معاونت مؤسسه تحقیقات برنج کشور، آمل - ایران

** - عضو هیأت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد شهری، تهران - ایران

*** - عضو هیأت علمی مؤسسه تحقیقات برنج کشور، رشت - ایران

مقدمه

نمادها، علف‌های هرز و سایر آفات این است که میزان افزایش احتمالی عملکرد در صورت مبارزه با این موجودات زیان‌آور و با صرف هزینه‌های اقتصادی قابل قبول تعیین گردد (۵). یک روش مناسب برای محاسبه میزان خسارت ناشی از تغذیه لارو ساقه‌خوار سفید آفریقایی برنج (*Scirpophaga innotata* Walker) در ماداگاسکار ارایه شده است (۳). با توجه به اهمیت برنج به عنوان غذای دوم مردم ایران، پژوهش حاضر برای ارزیابی کاهش عملکرد محصول ارقام مختلف برنج در اثر کرم ساقه‌خوار برنج و روشهای مناسب مبارزه با آن در قالب مدیریت تلفیقی انجام شد.

مواد و روشها

برای ارزیابی خسارت کرم ساقه‌خوار برنج در استان مازندران، قطعه زمینی به مساحت ۲۰۰۰ مترمربع در ایستگاه تحقیقاتی معاونت مؤسسه تحقیقات برنج کشور (آمل) انتخاب شد. در این آزمایش در سه سال متولی ۱۳۸۲-۸۴ دو عامل رقم برنج (شامل ارقام طارم محلی (زودرس)، خزر (میانرس) و نعمت (دیررس)) و دفعات مختلف سم پاشی (شامل شاهد یا بدون سم پاشی، سم پاشی فقط در نسل اول، سم پاشی فقط در نسل دوم، سم پاشی در نسل‌های اول و دوم و چهار نوبت سم پاشی) در نظر گرفته شد. آماده‌سازی خزانه با رعایت توصیه‌های فنی انجام شد و پس از جوانه‌دار شدن بذرها به تفكیک در دهه دوم فروردین ماه هر سال بر روی بستر خزانه پاشیده

ساقه‌خوارها جزو مهمترین آفات برنج در سراسر دنیا بوده و از مرحله خزانه تا برداشت، بوته‌های برنج را آلوده می‌نمایند (۸). ۵۰ گونه ساقه‌خوار از سه خانواده Pyralidae (۳۵ گونه)، Noctuidae (۱۰ گونه) و Diopsidae (پنج گونه) به عنوان آفات برنج گزارش شده‌اند، اما ساقه‌خوارهای خانواده Pyralidae رایج‌ترین گونه‌های ساقه‌خوارها می‌باشند. کرم ساقه‌خوار (*Chilo Suppressalis* Walker; Lepidoptera: Pyralidae: Crambinae) یکی از گونه‌های بسیار زیان‌آور در آسیا و ایران می‌باشد (۱۲). کرم ساقه‌خوار برنج، بوته‌های برنج را در مراحل مختلف رشد مورد حمله قرار داده و باعث خشک شدن جوانه مرکزی و سفید شدن خوشها می‌شود (۲ و ۱۴). میزان خسارت و کاهش عملکرد محصول بر حسب شرایط اکولوژیکی، بیولوژیکی، محیطی و مدیریتی متغیر می‌باشد. با توجه به طول دوره و نیز تعداد دفعات کشت برنج، تعداد نسل آن از یک تا پنج نسل متغیر است (۱۶). در سال‌های قبل روش قابل توجهی برای برآورده میزان خسارت با تراکم‌های مختلف از جمعیت آفت وجود نداشته و لذا این موضوع مهمترین دلیل سم پاشی‌های غیراصولی بوده است. اهمیت این امر به قدری است که سازمان خواروبار جهانی با برگزاری همایش‌های متعدد از محققین برای تدوین روش برآورده میزان خسارت آفات به محصولات مختلف کشاورزی دعوت نمود (۳). هدف از تعیین میزان کاهش عملکرد ناشی از خسارت حشرات، بیماری‌های گیاهی،

بعد از رسیدن دانه‌ها، کل بوته‌های موجود در هر کرت به مساحت پنج مترمربع درو شد. وزن محصول براساس رطوبت وزنی ۱۴ درصد با ترازوی حساس (با دقت $\pm 1\%$ گرم) تعیین شد. به منظور برآورد کاهش عملکرد (Yield loss) از دو روش معمول (۳ و ۷) و فرمول (۱) استفاده شد :

$$\text{Yield loss} = \frac{\left[\frac{P}{N} (N' + N'') - P' \right]}{P + P'} \times y \quad (1)$$

در این روش، در مرحله خوشه‌های سفید شده از کرت‌های آزمایشی، پنج بوته به طور تصادفی انتخاب شد. سپس از هر بوته تعداد خوشه سالم (N)، تعداد خوشه نسبتاً سالم (N') و تعداد خوشه پوک (N'') شمارش شده و سپس با دست دانه‌ها از خوشه‌ها (y) جدا شد. دانه‌های خوشه‌های سالم (P) و دانه‌های خوشه نسبتاً سالم (P') جداگانه در پلاستیک قرار داده شده و با ترازوی حساس (با دقت $\pm 1\%$ گرم) توزین شد. مقادیر حاصل از هر کرت به تفکیک ثبت و با استفاده از فرمول (۱) محاسبه شد. داده‌های حاصل با استفاده از نرم‌افزار SAS (۱۵) تجزیه و تحلیل شده و میانگین‌ها با استفاده از آزمون چندامنه دانکن مقایسه شد.

نتایج و بحث

میانگین متغیرهای مورد مطالعه در سال‌ها و ارقام مختلف در جدول (۱) ارایه شده است. تفاوت میانگین جوانه مرکزی خشک شده،

شدند. به موازات این عمل، آماده کردن زمین اصلی از دهه دوم فروردين تا دهه اول اردیبهشت ماه انجام گرفت. براساس توصیه فنی رایج، یک سوم کود اوره و کل کود فسفره (تریپل فسفات آمونیوم) به زمین اصلی داده شد و سپس زمین اصلی براساس تعداد تیمار (۱۵ عدد) به قطعات مساوی (4×8 مترمربع تقسیم شد. مرزهای هر کرت با پلاستیک به عرض ۸۰ سانتی‌متر پوشانده شدند. در این آزمایش از چهار بلوک استفاده گردید. بین بلوک‌ها دو کanal به عرض ۵/۰ متر حفر گردید که یکی از کانال‌ها به عنوان خروجی (آب + سم) و دیگری به عنوان ورودی (آب عاری از سم) درنظر گرفته شد. آرایش بلوک‌ها و تیمارها به طور تصادفی اعمال شد.

نشاکاری در سال‌های ۱۳۸۲، ۱۳۸۳ و ۱۳۸۴ با تفاوت زمانی چند روز در اردیبهشت ماه انجام شد. فواصل کاشت نشاها (25×25 سانتی‌متر) درنظر گرفته شد. به منظور تعیین اوج پرواز شب‌پره‌های ساقه‌خوار از اوایل اسفند ماه هر سال یک دستگاه تله نوری در محل اجرای طرح نصب و روزانه در ساعت $7/30$ صبح از تله بازدید و شب‌پره‌های نر و ماده شمارش شد. کترل علف‌های هرز بعد از نشاکاری با دست انجام شد. زمان سمپاشی با استفاده از گرانول ۱۰ درصد دیازینون (Diazinon)، هفت روز بعد از اوج پرواز شب‌پره‌ها درنظر گرفته شد (۱). برای تعیین خسارت کرم ساقه‌خوار از هر کرت به طور تصادفی پنج بوته کامل انتخاب و سپس جوانه مرکزی خشک شده و خوشه‌های سفید شده بوته شمارش شد.

۱/۳) درصد) و خوشهای سفید شده (۲/۴۵) درصد)، کاهش عملکرد معادل ۱۲/۲ کیلوگرم برآورد شد. در یک تحقیق، این کاهش معادل ۷۰۰ کیلوگرم در هکتار گزارش شده است (۱). این تفاوت در کاهش عملکرد می‌تواند به شرایط متفاوت مطالعه مربوط باشد که اهم آن‌ها عبارت از: زیاد بودن انبوهی آفت و طغیان آن در سال‌های گذشته، رایج نبودن روش‌های مختلف کنترل، عدم تنوع کافی بین ارقام برنج، تغییر در تاریخ کاشت، تغییر در مدیریت تولید (دو نوبت کشت)، برداشت مضاعف و کشت محصولات فرعی بعد از برداشت برنج، تغییر در شرایط کلیمایی منطقه، عدم آشنایی کشاورزان به استفاده از راه‌های کنترلی موجود و وحشت روانی کشاورزان از حشرات (Entomophobia) می‌باشند (۴ و ۱۲).

تفاوت میانگین متغیرهای مورد مطالعه (به غیر از کاهش عملکرد) در بین ارقام معنی‌دار بود (جدول ۱). میزان خسارت از نظر جوانه مرکزی و خوشهای سفید شده در رقم طارم محلی در مقایسه با ارقام خزر و نعمت بیشتر بود ($P < ۰/۰۱$). این تفاوت در خسارت باتوجه به اینکه هر سه رقم همزمان و در یک منطقه و نیز در شرایط طبیعی مشابه کشت شدند می‌تواند ناشی از خصوصیات رقم (تعداد پنجه، سطح برگ، شادابی برگ، میزان کرک، قطر و مقطع عرضی ساقه و مواد شیمیایی یا کاپرمن‌ها (Kairomone)) باشد (۱۶).

خوشهای سفید شده، عملکرد و کاهش عملکرد در سال‌های مختلف معنی‌دار بود ($P \leq ۰/۰۱$). بیشترین تعداد بوته‌های دارای جوانه مرکزی خشک شده مربوط به سال ۱۳۸۲ و کمترین آن در سال ۱۳۸۳ بود.

اگرچه عوامل جوی و شرایط محیطی و فعالیت دشمنان طبیعی پس از برداشت محصول اثر زیادی در کاهش جمعیت انتقالی کرم ساقه‌خوار دارند، اما تاریخ کاشت ارقام مختلف برنج در شرایط موجود، نوع رقم برنج، دوره رشد متفاوت، ساختار مرفوولژیکی اندام‌های مختلف گیاه (بهویژه برگ و ساقه) نیز از عوامل مؤثر بر انبوهی آفت و میزان تغذیه لاروها از اندام‌ها و بروز علایم و شدت خسارت می‌باشند. به عنوان مثال در این تحقیق شرایط تهیه نشاها از نظر فیزیکی و محیطی و مدیریتی تقریباً یکسان بود اما به هنگام هوادهی خزانه‌ها (تقریباً هفت تا ۱۰ روز قبل از انتقال نشاها به زمین اصلی)، این امکان وجود دارد که آفات مهم برنج به ویژه کرم ساقه‌خوار به نشاها خسارت وارد نمایند. لذا قبل از انتقال نشاها، خزانه‌ها با امولسیون ۶۰ درصد دیازینون به مقدار یک در هزار محلول‌پاشی شد. همچنین چون این آزمایش در شرایط مزرعه‌ای و با آلودگی طبیعی انجام شد لذا کانون اولیه آلودگی می‌تواند تحت تأثیر عواملی نظیر تاریخ خزانه‌گیری، تاریخ نشاء، سطح زیرکشت محصول و عوامل جوی و غیره باشد (۹ و ۱۳).

باتوجه به درصد جوانه مرکزی خشک شده

جدول ۱ - میانگین جوانه مرکزی خشک شده، خوشهای سفید شده، عملکرد و کاهش عملکرد برنج در سال‌ها و ارقام مختلف

میانگین‌ها ^(*)				
سال	جوانه مرکزی خشک شده	خوشهای سفید شده	عملکرد (کیلوگرم)	کاهش عملکرد (کیلوگرم)
۱۳۸۲	۲/۰۰۴±۰/۸۷۴ ^a	۲/۸۵۳±۰/۴۳۱ ^a	۷۰۴۶/۷۹ ^b	۱۰/۶۴۲±۱/۰۶۸ ^b
۱۳۸۳	۰/۹۳۱±۰/۱۶۳ ^c	۱/۹۳۸±۰/۱۶۵ ^b	۵۹۵۵/۶۷ ^a	۱۳/۸۵۰±۲/۴۴۲ ^a
۱۳۸۴	۱/۱۰۹±۰/۵۷۲ ^b	۲/۶۹۱±۰/۳۹۶ ^a	۵۹۰۵/۰ ^a	۱۲/۱۳۲±۱/۸۲۳ ^{ab}
<u>رقم برنج</u>				
طرام محلی	۱/۰۲۵±۰/۲۰۶ ^a	۱/۴۴۰±۰/۳۱۷ ^a	۴۲۲۹/۰۳ ^c	۲۱/۹۵۳±۲/۹۳۹ ^a
خرز	۰/۹۲۵±۰/۰۹۲ ^b	۱/۱۸۷±۰/۱۱۶ ^{ab}	۵۱۳۰/۰۰ ^b	۱۳/۰۶۹±۱/۸۲۵ ^b
نعمت	۰/۸۹۴±۰/۰۴۷ ^b	۰/۸۵۴±۰/۰۹۶۱ ^b	۷۱۸۱/۳۳ ^a	۱۱/۶۰۷±۱/۳۴۹ ^b

*تفاوت میانگین‌های دارای حروف غیر مشابه معنی‌دار است ($P \leq 0.01$).

از عوامل مؤثر در شکسته شدن پدیده مقاومت می‌باشد (۱۲). در هر حال این عوامل نسبی می‌باشند زیرا آفت برای بقای خود نیاز به مواد غذایی دارد. عموماً کرم ساقه‌خوار برنج را به عنوان میزبان اصلی انتخاب می‌نماید. ولی به‌هرحال با محدود شدن تنوع ارقام (به ویژه عدم کشت ارقام مقاوم یا ارقام محلی)، آفت با فشار بیشتر بر مقاومت میزبان غلبه کرده و می‌تواند آلودگی و خسارت وارد نماید (۶).

تفاوت بین ارقام از نظر عملکرد معنی‌دار بود (جداول ۱ و ۲). بیشترین عملکرد مربوط به رقم نعمت (۷۱۸۱ کیلوگرم در هکتار) و کمترین عملکرد مربوط به رقم طارم محلی (۴۲۲۹ کیلوگرم در هکتار) بود. چون ظرفیت تولید ارقام مختلف تحت تأثیر عوامل محیطی کشت و ژنتیکی با یکدیگر متفاوت می‌باشد (۱۱) لذا این

خصوصیات قطر و مقطع ساقه به عنوان مکانی مناسب برای فعالیت تغذیه‌ای لاروها حائز اهمیت می‌باشد (۱۴). این خصوصیت در ارقام نعمت و خرز که به ترتیب دارای مقطع عرضی بیضی و باریک و مقطع عرضی گرد تا بیضوی می‌باشند با رقم طارم محلی متفاوت است. همچنین قطر ساقه در رقم نعمت نسبت به دو رقم دیگر کوچک‌تر است. لذا لاروها بعد از مدتی تعذیه، از پنجه‌ای به پنجه دیگر تغییر مکان می‌دهند و تغذیه به مدت طولانی در درون ساقه‌ها انجام نمی‌شود. در ضمن، فضای داخل پنجه‌ها برای لاروهای دارای سن زیاد برای تغذیه مناسب نیست. به عبارت دیگر خصوصیات فیزیکی، مروفولوژیکی و دوره رویشی طولانی بوته‌ها عکس العمل مناسبی در برابر آفت است. سازگاری تدریجی آفت با ارقام به مرور زمان نیز

و طغیان آفات جدید شود. اثر متقابل "سال و رقم" و "رقم و تعداد دفعات سمپاشی" معنی دار بود ($P < 0.01$). آلودگی پنجه های طارم محلی قبل از سمپاشی اول و دوم در سال های ۱۳۸۲، ۱۳۸۳ و ۱۳۸۴ نسبت به سایر ارقام بیشتر بود. تفاوت جوانه مرکزی خشک شده فقط در سال ۱۳۸۴ بین ارقام معنی دار و در رقم طارم محلی بیشترین مقدار بود. علت این تفاوت می تواند به نوع رقم و تاریخ کشت نشانها در سال های مورد آزمایش مربوط شود. چون نشاکاری در سال ۱۳۸۴ نسبت به سایر سال ها دو هفته زودتر انجام شد. نشاکاری زودهنگام و عدم نشاهای دیگر در مزارع آزمایشی اطراف می تواند یک عامل برای جلب پروانه های زمستان گذران و طبعاً آلودگی بیشتر در آن نسل و نسل های بعد شود.

تفاوت ناشی از میزان آلودگی و حساسیت نیز اثر متقابل آنها می باشد. کاهش عملکرد رقم طارم محلی معادل ۲۲ کیلوگرم و در مقایسه با سایر ارقام بیشتر بود ($P \leq 0.01$). این کاهش در رقم طارم محلی می تواند ناشی از حساسیت رقم و میزان تغذیه لارو باشد. میانگین کاهش عملکرد سه رقم ۱۵/۵ و میانگین کاهش عملکرد رقم طارم ۲۲ کیلوگرم بود که با احتساب هر کیلوگرم شلتون معادل ۶۰۰۰ ریال مجموعاً معادل ۱۳۱۷۱۸ ریال می باشد. علی رغم این که قیمت برنج در سه دهه اخیر به مقدار زیاد افزایش داشته است لذا قبل از برآورد آلودگی و میزان خسارت احتمالی از نظر اقتصادی نباید اقدام به مبارزه شیمیایی نمود. چون ممکن است این عمل نه تنها مقرن به صرفه نباشد بلکه از لحاظ اکولوژیکی نیز می تواند سبب بروز عوارض دیگر نظیر ظهور

جدول ۲ - مقایسه میانگین اثر متقابل سال × واریته روی جوانه مرکزی خشک شده، خوشه های سفیده شده، عملکرد و کاهش عملکرد

میانگین ها ^(*)						
کاهش عملکرد (کیلوگرم)	عملکرد (کیلوگرم)	خشش شده سفید شده	جوانه مرکزی خشک شده	سال × واریته		
۱۹/۲±۳/۴۷۶ ^a	۳۴۹۸/۱ ^e	۰/۹±۰/۱۱۸ ^c	۱/۰±۰/۰۲۳ ^{bc}	طارم	۱۳۸۲	
۱۱/۷±۲/۳۵۴ ^b	۴۴۶۴/۰ ^d	۰/۹±۰/۱۴۱ ^c	۱/۰±۰/۰۱۹ ^{bc}	خرز	۱۳۸۲	
۱۰/۰±۱/۸۴۲ ^{bc}	۶۰۷۷/۰ ^b	۰/۸±۰/۰۷۴ ^c	۱/۰±۰/۰۱۵ ^{bc}	نعمت	۱۳۸۲	
۲۳/۴±۴/۰۲۲ ^a	۴۶۷۸/۰ ^d	۰/۷±۰/۰۸۹ ^c	۰/۸±۰/۰۶۱ ^d	طارم	۱۳۸۳	
۱۳/۹±۲/۶۹۲ ^b	۵۵۴۶/۰ ^c	۰/۷±۰/۱۶۱ ^c	۰/۷±۰/۰۴۲ ^d	خرز	۱۳۸۳	
۱۴/۳±۳/۸۷۶ ^b	۷۶۴۳/۰ ^a	۱/۴±۰/۰۶۹ ^{bc}	۰/۷±۰/۰۳۶ ^d	نعمت	۱۳۸۳	
۲۲/۳±۴/۸۹۷ ^a	۴۵۱۱/۰ ^d	۲/۱±۰/۰۴۷۸ ^a	۱/۳±۰/۰۱۲۲ ^a	طارم	۱۳۸۴	
۱۳/۶±۳/۰۶۹ ^b	۵۳۸۰/۰ ^c	۲/۰±۰/۱۳۱ ^{ab}	۱/۰±۰/۱۲۲ ^b	خرز	۱۳۸۴	
۱۰/۵±۲/۳۷۵ ^c	۷۸۲۴/۰ ^a	۱/۰±۰/۰۲۱۴ ^c	۱/۰±۰/۰۴۸ ^c	نعمت	۱۳۸۴	

* در هر ستون تفاوت میانگین های دارای حروف مشابه معنی دار نیست ($P > 0.05$).

جدول ۳ - اثر متقابل رقم \times دفعات سمپاشی بر جوانه مرکزی خشک شده، خوشه‌های سفید شده برنج، عملکرد و کاهش عملکرد (۱۳۸۲-۸۴)

میانگین‌ها (*)							
کاهش عملکرد	عملکرد	خشش‌های سفید	جوانه مرکزی	واریته \times دفعات سمپاشی			
(کیلوگرم)	(کیلوگرم)	شدۀ برنج	خشک شده				
۱۶/۲±۳/۰ ^a	۳۹۵۹/۵ ^e	۱/۰±۰/۰۹ ^{ab}	۱/۲±۰/۴۴ ^a	شاهد	\times	طارم	
۱۰/۸±۲/۴ ^{ab}	۴۱۹۲/۲ ^{de}	۰/۸±۰/۱۲ ^c	۱/۰±۰/۰۶ ^b	سمپاشی در نسل اول	\times	طارم	
۱۲/۴±۴/۱ ^{bc}	۴۱۴۵/۷ ^{de}	۰/۹±۰/۹۲ ^b	۱/۱±۰/۲۳ ^b	سمپاشی در نسل دوم	\times	طارم	
۱۱/۰±۲/۰ ^{bc}	۴۴۴۷/۷ ^d	۰/۸±۰/۱۸ ^d	۰/۹±۰/۰۴ ^c	سمپاشی در نسل‌های اول و دوم	\times	طارم	
۸/۹±۱/۲ ^c	۴۴۲۰/۲ ^d	۰/۸±۰/۰۶ ^d	۰/۸±۰/۰۳ ^d	چهار نوبت سمپاشی	\times	طارم	
۱۲/۴±۳/۴ ^{abc}	۴۹۶۰/۳ ^c	۱/۵±۰/۰۸ ^a	۱/۰±۰/۰۶ ^a	شاهد	\times	خرز	
۱۲/۵±۳/۹ ^{bc}	۵۰۳۹/۳ ^c	۰/۹±۰/۰۷ ^b	۰/۹±۰/۰۳ ^b	سمپاشی در نسل اول	\times	خرز	
۱۵/۰±۴/۶ ^{ab}	۵۱۲۴/۲ ^c	۱/۱±۰/۰۸ ^{ab}	۱/۰±۰/۰۴ ^a	سمپاشی در نسل دوم	\times	خرز	
۱۴/۰±۲/۸ ^{ab}	۵۲۶۲/۵ ^c	۰/۹±۰/۳۵ ^c	۰/۸±۰/۰۲ ^c	سمپاشی در نسل‌های اول و دوم	\times	خرز	
۱۱/۵±۲/۴ ^{bc}	۵۲۶۳/۷ ^c	۰/۸±۰/۶۷ ^c	۰/۸±۰/۱۰ ^c	چهار نوبت سمپاشی	\times	خرز	
۱۱/۰±۲/۸ ^{bc}	۷۰۸۴/۷ ^b	۱/۴±۰/۹۴ ^a	۰/۵±۰/۰۲ ^b	شاهد	\times	نعمت	
۱۱/۰±۲/۴ ^{bc}	۷۰۷۱/۸ ^b	۱/۱±۰/۰۶ ^{ab}	۰/۸±۰/۰۳ ^c	سمپاشی در نسل اول	\times	نعمت	
۱۰/۸±۲/۷ ^{bc}	۶۹۴۱/۳ ^b	۱/۲±۰/۰۸ ^{ab}	۱/۰±۰/۰۷ ^a	سمپاشی در نسل دوم	\times	نعمت	
۱۲/۵±۴/۶ ^{abc}	۷۲۳۵/۸ ^{ab}	۰/۹±۰/۰۷ ^c	۰/۸±۰/۰۸ ^c	سمپاشی در نسل‌های اول و دوم	\times	نعمت	
۱۲/۸±۳/۹ ^{bc}	۷۵۷۳/۰ ^a	۰/۹±۰/۰۵ ^c	۰/۸±۰/۰۷ ^d	چهار نوبت سمپاشی	\times	نعمت	

* در هر ستون میانگین‌های دارای حروف مشابه معنی‌دار نیست ($P \geq 0.05$).

عملکرد و کاهش عملکرد به ترتیب $0/35$ - و $0/36$ - بود که تأثیر خوشه‌های سفید شده ناشی از ساقه‌خوار در کاهش عملکرد را نشان می‌دهد.

همبستگی بین جوانه مرکزی خشک شده و کاهش عملکرد منفی و معنی‌دار بود (جدول ۴). همچنین همبستگی خوشه‌های سفید شده با

عموماً کاهش محصول ناشی از آفت را بیش از اندازه برآورد می‌نمایند و همچنین از حشره‌کش‌ها به صورت غیرضروری استفاده می‌نمایند (۱۰). لذا پیشنهاد شده است که برای آموزش محاسبه کاهش عملکرد ناشی از تغذیه لاروها وجود خوش‌های سفید شده برنج برنامه‌ریزی برای تمرین‌های گروهی شود. این عمل به طور مؤثر برای جلوگیری از پیش‌داوری‌های نادرست شالی‌کاران در کاهش عملکرد کمک می‌کند. در یک تحقیق بعد از انجام تمرین مزبور، مصرف حشره‌کش‌ها علیه ساقه‌خوارها تا ۲۲ درصد کاهش یافت و درنتیجه تا ۴۵ درصد در هزینه‌های مربوط به سپاشه‌ی صرفه‌جویی شد.

کاهش عملکرد برنج فقط مربوط به یک عامل مانند ساقه‌خوار نمی‌باشد بلکه عوامل دیگر مانند بیماری‌ها، علف‌های هرز، تغذیه، تنش محیطی نیز در کاهش عملکرد نقش دارند و تفکیک هر یک از آن‌ها نیاز به مطالعه جداگانه دارد. ولی نگرانی کشاورزان از کرم ساقه‌خوار باعث می‌شود که در برآورد تأثیر آن در کاهش عملکرد اغراق شود. لذا لازم است در این موضوع مورد توجه کارشناسان قرار گیرد.

براساس پژوهش‌های انجام شده توسط محققین (۴)، اقدامات کشاورزان شالی‌کار برای مدیریت و کنترل آفات (به ویژه ساقه‌خوارها) مبتنی بر اطلاعات و تجربه کافی نیست. آنها

جدول ۴ - ضرایب همبستگی بین آводگی غلاف، مرگ جوانه مرکزی، سرفیدی خوش‌های، عملکرد و کاهش عملکرد

۱	۲	۳	۴
۱	۲	۳	۴
جوانه مرکزی خشک شده	خوش‌های سفید شده	عملکرد	کاهش عملکرد
-۰/۱۳	-۰/۱۳	/۰۳	-۰/۳۷**
-۰/۳۵**	-۰/۳۵**	-۰/۳۶**	-۰/۴۲**
۱	۱	۱	۱

** همبستگی معنی‌دار است ($P \leq 0/01$).

تشکر و قدردانی

پژوهشی وزارت کشاورزی و از طریق اعتبارات مؤسسه تحقیقات برنج کشور تأمین و پرداخت شده که بدین وسیله تشکر و قدردانی می‌گردد.

نگارندگان از همکاری و مساعدت معاونت موسسه تحقیقات برنج در آمل کمال تشکر را دارند. هزینه انجام این پژوهش از طریق طرح

منابع مورد استفاده

- ساقه‌خوار برنج و مبارزه با آن. نشریه شماره ۴۷ مؤسسه بررسی آفات و بیماری‌های گیاهی، صفحات ۱۱۹-۱۰۷.
- ۳ - شیاراپا، ل. ۱۳۷۴. روش‌های برآورد میزان خسارت آفات به محصولات زراعی. ترجمه نوری قبلانی، ق. ۱۳۷۴. انتشارات پیشتاز علم، ۳۴۵ صفحه.

- ۱ - خسروشاهی، م.، دزفولیان، ع. و نیکخو، ف. ۱۳۵۴ بررسی تأثیر سوم حشره‌کش گرانول و محلول علیه آفت ساقه‌خوار برنج. نشریه آفات و بیماری‌های گیاهی، ۴۰: ۲۶-۱۶.
- ۲ - خسروشاهی، م. نیکخو، ف. دزفولیان، ع. و بنی‌هاشمیان، ا. ۱۳۵۸. ارزیابی خسارت کرم

- 4 . Escalada EE and Heong KL (2004) A participatory exercise for modifying rice farmer's beliefs and practices in stem borer loss assessment. Crop Protection 23: 11-17.
- 5 . Fan YD and Lu CY (1988) Yield loss and economic threshold for striped stem borer in rice tillering stage. Kunchongzhishi 25: 1-4.
- 6 . Gomez KA and Bernardo RC (1974) Estimation of stem borer damage in rice field. J. Econ. Entomol. 67: 509-513.
- 7 . Islam Z and Karim AN (1997) Whiteheads associated with stem borer infestation in modern rice varieties: an attempt to resolve the dilemma of yield losses. Crop Prot. 16(4): 303-310.
- 8 . Khan ZR, Litsinger JA, Villanueva FFD, Fernandez NJ and Taylo LD (1990) World bibliography of rice stem borers, 1794-1990. IRRI 415 pp.
- 9 . Kondo A and Tanaka F (1995) An Estimation of the control threshold of the rice stem borer, *Chilo suppressalis* (Walker) (Lepidoptera: Pyralidae) based on the Pheromone trap catches. Appl. Entomol. Zool. 30(1): 103-110.
- 10 . Koyama J (1975) Studies on the Diminution of Insecticide Application to the rice stem borer, *Chilo suppressalis* Walker. II. The economic injury level of the

- rice stems borer and its predictive estimation. *J. Appl. Entomol. Zool.* 19(2): 63-69.
- 11 . Luo SF (1987) Studies on the compensation of rice to the larval damage caused by the Asian rice borer (*Chilo suppressalis* Walker). *Sci. Agric. Sinica* 20: 67-72.
- 12 . Pathak MD and Khan ZR (1994) Insect pests of rice. International Rice Research Institute, 89 pp.
- 13 . Rubia-Sanchez EG and Penning de Vries FWT (1990) Simulation of yield reduction caused by stem borer in rice. *J. Plant Prot. Trop.* 7: 87-102.
- 14 . Rubia-Sanchez EG, Diah N, Heong KL, Zaluki M and Norton GA (1997) White stem borer damage and grain yield in irrigated rice in WEST Java, Indonesia. *Crop Protection* 16(7): 665-671.
- 15 . SAS Institute (1994) SAS/STAT user's guide. SAS Institute, Cary, NC.
- 16 . Xu W and Zhang ZS (1998) Study on yield loss and economic threshold for striped stem borer. *Zhejiang Agricultural Sci.* 2: 75-79.

Evaluation of Rice Stem Borer's Damage *Chilo suppressalis* Walker (Lepidoptera: Pyralidae) on Different Rice Varieties

M. Amou Oghli Tabari ^{*}, H. Ghahari ^{**} and F. Ali nia ^{***}

Abstract

In order to evaluation of rice stem borer's damage (*Chilo suppressalis* Walker), on rice cultivars an experiment was carried out by two factors, (three cultivars and five spraying times), in completed randomized block design an factorial sampling was conducted on the hills infested to deadhearts (D.h), whiteheads (W.h) and yield loss. Five hills were randomly selected from each plot and evaluated. The effects of variety and spraying times on different variables (except yield variables) were significant ($p \leq 0.01$). The percentage of D.h and W.h at the first year were higher than other years. Also, the D.h, W.h and yield loss on Tarom-mahali cultivar was higher than others ($p \leq 0.05$). The means of percentage D.h and W.h, 1.34, 2.49 were estimated, in the three years, respectively. Also, yield loss was estimated 12.20 kg/hec. Compare with chek treatment. Correlation coefficient between D.h and yield -0.37 and W.h with yield were -0.35 ($p \leq 0.01$). Tarom-mahali cultivar was more sensitive to rice stem borer's damage than Khazar and Nemat cultivars.

Key Words: Dead heart, Rice, Rice Stem Borer, White head

* - Rice Research Institute, Mazadran - Iran

** - Islamic Azad University, Shahr-e-Rey Branch, Tehran - Iran

*** - Academic member of Rice Research Institute, Gilan - Iran